

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo laikraštis. L. Vyčių organizacijos organas,

TOMAS V.

GEGUŽĖS (MAY) 10 D., 1918 M.

No. 7 (48)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

TAUTOS MINTIS.

LIETUVIŲ tautos gyvenimas visomis pusėmis apsuptas pavojais. Iš vienos pusės ji daužo ir skalauja piktos slavų, iš kitos dar aršesnės vokiečių bangos. Lietuviai jau inprato kovoti, užsigrudino ištverimėje. Bet negana vien ištverti svetimų slėgimą, laikas ruoštis į savarankų tautos gyvenimą. Jį tegalėsime pasiekti tik per visos tautos tamprų susipratimą, pasiržimą ir darbą.

Čia ir rūpės mums paskaityti, kokios tautinės evangelijos privalo laikytis kiekvienas lietuvis, kad būtų nesulaužoma tautos vienute, o susiliejęs į vieną kruvą, sudaryti tvirtą, galingą kuną.

Tauta, kuri nesiduoda pavergti dvasiškai, nepavergžiama nei kitais žvilgsniais. Lietuva visu-pirma nuėjo po svetimos dvasios jungu, o paskui vergijon.

Sava kalba.

Savo kalbą turi gerbti kiekviena tauta. Tai šaltinis, kuriame gludi tautos gyvybė. Tautos dvasios veikaluose slepiasi giliausios tautinės mintys ir jausmai; žodžiu, ten slepiasi visās bėgantīs gyvenimas: papročių

kultura, visuomeniniai, protiniai ir religijiniai idealai, doros ir nupuoliimų ženklai. Tautos dvasia apsi-reiškia josios kalboje; kas svarbiausia—ta tautos dvasia yra suprantama vieni-tėliai gimtoje kalboje. Delto negalima vienų tautų tautinės filozofijos pritaikinti kitoms tautoms jų gimtoje kalboje, mat, lig tokio laipsnio ji yra suaugus su savos tautos jausmais ir dvasios ypatybėmis.

Ištautėjimas.

Kai kuri nors tauta užmiršta savo kalbą, o prisiima svetimą, draug ji prisiima šį-tą daugiau, negu vien svetimos kalbos vartojimą. Su sveti-ma kalba ji prisiima ir svetimą dvasią, mintį ir papročius. Delto tai at-gimimas italų, prancuzų ir vokiečiųėjo draug tvirtai susijungęs su at-gimimu tautinės kalbos. Boccacio ir Dante italų kalbą įvedė literatūron ir atsitiko tas, kad italų tautybę prisi-ėmė visi italai. Tai padarė ne vien liaudis, ligtol vienaip kalbanti, jau-čianti, bet ir išauklėti, apšviesti žmo-nės, kurie ligtol drovėjosi (panašiai mūsų atgyventos gadynės šviesuni-jai) "prastuolių kalbos." Panašiai buvo ir su kitomis tautomis.

Čekų atgimimas.

Labai skaisčiomis spalvomis pasipuošęs čekų tautos atgimimas. Augštesnieji čekų tautos luomai buvo visiškai nutautę ir didžiavosi vokiškumu daug labiau, negu patys tikrieji vokiečiai. Ir štai, čekų atgimimas prasidėjo iš tų pačių sferų—atgaivinant čekišką kalbą.

Ir mūsų tautinis atgimimas panašiais keliais eina.

Labai suprantamas dalykas, kam rusų ir vokiečių valdžios taip atkakliai spaudė, varžė lietuvių kalbą Lietuvoje, visokiais budais brukdami savo.

Į tai yra vienatinis atsakas: tobulinti ir vystyti savo gimtąją kalbą. Pažinti visas jos paslaptis ir grožę beskaitant darbus skaisčiausių mūsų rašytojų, kurių, ačių Dievui, turime nemaža; beskaitant liaudies tautinę tverybą—dainas ir pasakas, kalbančias nuostabios grožės kalba; kalba virpuliuojančia savo įvairumu it ežero vilnys, skaisčia it auksas ir daimantas, tyra, it ašara; keliančia dvasią link augščiausio patenkinimo.

Pažinti tą kalbą, tai pažinti lietuvių sielą, atrasti tautoje save patį, šimterio-pai save inturtinti.

Lietuvių jaunimas, nežinantis lietuvių kalbos, negali atsiverti tos tautos turtų skrynios, kuri užslėpta lietuvių kalbos dangtimi.

Tautinė lietuvių evangelija.

Kiekviena didelė tauta turi nuosavą tautinę evangeliją. Užtad ir istorija kiekvienos tautos yra ypatinga, savo ruožais skirtinga nuo kitų tautų.

Lietuvių tauta turi savo gyvenimo filozofiją, savo evangeliją, kurią jai gamina rinktosios smegenys, inkvėptieji poetai ir rašytojai, kurių veikalais minta lietuvių tauta. Jie mums yra tuo, kuomi Homeras buvo senobės Graikijai, kuomi Dante yra italams, Šekspyras yra Anglijai, Goethe—vokiečiams, Puškinas—rusams, ir kuomi Šventasis Raštas yra viso pasaulio krikščionims.

Homero dainos senobės graikams buvo tuomi, kuomi Šv. Raštas yra krikščionims, Alkoranas mahometanis. Giliai jos atsimušė į visą Graikijos gyvenimą—nuo tikibinio pasaulio ligi kasdieninių smulkmenų. Buvo jos brangenybių šaltiniu, iš

kur sunkta visuose gyvenimo reikaluose patarimai, pamokymai. Gentkartės nuo senio lig kudikio—visi buvo persiėmę jojo mintimi, tikyba, jojo artizmu. Ir šitame šaltinyje gludėjo graikų galybė, iš čia tryško jų kultūra ir darbai, apvainikuodami Graikijos galvą skaisčiu civilizacijos vainiku. Vis tai Homero nuopelnai.

Lyginai tokią-pat milžinišką reikšmę italų tautoje turi Dante. Prieš jį italų tautos dalys buvo išsiskirstę ir inirtusiai kovoję tarp savės dasileisdamos nuožmiausių pasielgimų. Galinga, karšta ir nesulaužoma Dante's dvasia išliuosavo italus ir jie pasijuto esą vaikais vienos žemės. Dešimts praėjusių šimtmečių prabilo jojo krutinėje ir dešimts kalba už ateitį. "Dieviškoji Komediija"—kelionė žmogaus, kuris regėjo pragarą ir rojų už gyvenimą, liko italams kasdieninio gyvenimo evangelija, jungiančia juos visus vienon Dante's mintin, uždegančia visus vienodais jausmais, tveriančia bendrą tautinę dvasią, priduodančia bendrus siekinius.

Kalbų pažinimas.

Anglų dvasios judintoju ir gaivintoju yra Šekspyras, vokiečių—Goethe. Savo veikaluose jie išreiškė tai, ką galėjo pasakyti pasauliui anglų ir vokiečių tautų genijai. Jų darbai, tai brangumynų pylimas, kurių pažinimas suteikia atsakančią supratimą dvasios tų tautų, kurių sunais jie buvo.

Pažinti svetimą kalbą ir jos dvasines ypatybes, indėtas augštadvasių rašytojų tos kalbos veikaluose, tai reiškia pažinti naują dvasios pasaulį, įsiturtinti platesne žiniija.

Kiekvienas lietuvis privalo liuosnoriai, tiksliai—žinodamas priežastį, pažinti grobonių tautų kalbas, slavų ir vokiečių, kad pažinti savo prispaudėjus, kad apčiuopti jų silpnąsias dvasios puses ir reikale į jas pataikinti. Tai priedermė kiekvieno patrijoto.

Svarbu žinoti įvairias kulturingų tautų kalbas, kad iš jų veikalų išsėmus išmintį ir mokslą. Vadinasi, kalbų reikia mokinties, jas pažinti ne tam, kad paskui bezdžionauti lenkiškai, rusiškai, vokiškai, angliškai ir t. p., bet vardan apšvietos, mokslo, naudai tautos ir Tėvynės.

Liudnose lietuvių tautos dieneose gvil-dėsi liaudies tautinė tverība, kurios vei-

kalais gyveno ir ligšiol gyvena lietuvių tauta. Lietuvio daina, skrisdama iš lupų į lupas, iš krutinės krutinėn, ramino ir linksmo lietuvių didžiausiuose dvasios ir kuno varguose ir priespaudose. Vėliau atėjo pašauktieji žmonės, kurie ir tą liaudies gyvybės žodį ėmė puošti ir iš savo dvasios skleisti naująjį. Ir jie išreiškė tikrąją tautos dvasią ir mintį.

Ne tame visa svarba—vien taisykliną kalbą žinoti. Tą gali padaryti ir sveimtautis, ir lietuvių kruvinas priešas; ir ne gražiuose išsireiškimuose. Svarba glūdi pažinime ligi gelmių tautos genijaus, išreikšto mūsų augštvadvasių asmenų—poetų, rašytojų, filozofų, visuomenės veikėjų veikaluose ir darbuose. Tautos pašauktųjų žmonių mintis yra—turėti laisvą, neprigulmingą Lietuvą!

Tiesa, ši mintis, šis tautinis žodis yra nemėgiamas mūsų priešų. Jį jie persekiojo, persekioja ir pasiryžę toliau persekio-

ti. Vis tik jis turės išlikti ir užtrijumfuoti, nes tauta klausys balso, kuris paeina iš jos širdies per lupas išrinktųjų lietuvių, o ne jos priešų.

Tokia viltis kyla iš atgimstančios ir nuolat tvirtėjančios susipratimu lietuvių tautos. Kalbant į jaunimą, rodos, gana lietuvių tautos dvasios pažinimą priminti, o jis jau žinos ir supras, kur link mintis veda. O kai draug su Maironiu, Vidunu dvasioje imsime veikti, nei vokiečių, nei rusų, nei žydų bei lenkų gaivalai neįveiks pagrauzti lietuviško kamieno.

Tuos, kuriuos negalėtume intikrinti, kad reikia iš-pat dugnų pažinti lietuvių mintį,—galėtume išbraukti iš lapo tautos darbininkų, stovinčių prie tautinio darbo. Juos ir pats lietuvių gyvenimas turės atmesti ir užlieti, lyg bekraują ir besiele šiuokšlelę kad atmeta jurų vilnys ir užkloja žemėmis.

M. Z.

APŽVALGA

LIETUVIŲ REIKALAI WASHINGTONE.

Amerikos lietuviai vis žymesnę akciją ir rolę imasi ant savės Lietuvos reikaluose. Pati lietuvių tautos širdis yra Lietuvoje, bet ji dabar tokiose sąlygose, kad normališkas plakimas jos yra negalimas. Kieta vokiečio ranka laiko sugniauzus visas gislas ir reguliuoja pulsą, kaip jam patinka. Užtad nei kaltinti nei smerkti mes negalime tų žingsnių, kuriuos dabar ten padaro mūsų broliai. Mums išpuola visa doma į tai žiūrėti ir gelbėti, kas galima.

Šiomis dienomis Washingtone įvyko svarbus susivažiavimas atstovų Amerikos Lietuvių Tarybos ir Tautinės L. Tarybos. Apie tą susivažiavimą ir jo atliktus žingsnius Ten Buvęs "Drauge" rašo:

"30 d. balandžio ir 1, 2 ir 3 dd. gegužės Washingtone buvo svarbus suvažiavimas Amerikos Lietuvių Tarybos, dalyvaujant ir atstovams Tautininkų Tarybos. Nutarta dėti pastangas išliuosavimui Lietuvos iš po vokiečių jungo. Nutarta užprotestuoti prieš padarytą su vokiečiais sutartį ir prieš šveicaričių pasielgimą (reikalaujant karaliaus svetimo kraujo). Nu-

tarta organizuoti didelį judėjimą už neprigulmingą ir demokratišką Lietuvą, padarant Ameriką to judėjimo centru. Nutarta atimti ingaliojimą nuo kun. Dr. V. Bartuškos—atstovauti Amerikos lietuvius (po memorandumu atsiųstu Suv. Valstijų valdžiai yra kun. V. Bartuškos parašas).

Nutarta pasiųsti į Šveicariją delegaciją bent iš 3 žmonių, kuri padarytų kur reikia—reikalingą intekmę.

Nutarta prie tos progos paieškoti iš Amerikos valdžios užtikrinimo, jog ji stovės už Lietuvos visišką neprigulmybę, nes be to užtikrinimo negalės pakilti prieš vokiečius Lietuvos žmonių upas.

Pas prezidentą Woodrow Wilsoną.

3 d. gegužės (tą pačią dieną, kada lenkai laiko savo tautos šventę-paminėjimą 3 d. geg. savo konstitucijos, de ja, jau per vėlai priimtos)—Amerikos Lietuvių Taryba pirmą sykį gavo progą aplankyti Suv. Valstijų prezidentą Woodrow Wilsoną ir jam išdėstyti savo reikalus.

Prezidentas atidėjo net savo kabineto posėdį, kad išklaustų lietuvių.

Toji diena, tai diena pirmojo žymesniojo lietuvių laimėjimo politikos srityje. Prezidentas su pagarba priėmė Baltuose Rumuose laisvos (kol kas tik dvasioje) lietuvių tautos atstovus, išklausė ilgoko lietuvių adreso ir patsai per 6 minutes

kalbėjo, išreikšdamas savo gilią užuojautą lietuvių reikalavimams ir viltį, kad mes praisime prie savo tikslo.

Platesnį pranešimą apie atsilankymą pas prezidentą ir apie jo kalbą indėsime vėliau, kuomet gausime kopiją stenografinės prezidento kalbos."

LENKAI GRUMOJA LIETUVIAMS.

Berods, Kraszewski's, įžymus poetas, lenkus pavadino diele, kuri įsisegus į Lietuvą kuną čiulpė jo gyvybę: kalbą, papročius ir t.p. Išties, ta lenkiška dielė taip nutuko, taip įsivyravo ant lietuviškojo kuno, kad net ėmė manyti jį turinti teisės jo sultimis misti ir gyventi.

Lietuvių tautinis atgimimas aršiausio priešo susilaukė lenkuose. Įvairiais būdais jie stengėsi ir mėgino tą lietuvių atgimimą užgesinti, suturėti. Lenkų kovojimas prieš tąjį lietuvių atgimimą išeidavo toli iš kultūrinių ribų. Lenkai daužė lietuviams galvas bažnyčiose, gaudė ant kelių, terorizavo viešai ir iš pasalų.

Vistiek, visos lenkų pastangos nuėjo veltui. Lietuvių atgimimas ėjo savo keliu, išsiliedamas vis platesnėmis bangomis. Šiandien jau susilaukėme to, kad pasaulis lyginai kalba apie mus, kaip ir lenkus, svarsto mūsų ateitį ir teises; žodžiu sakant, lietuvių tautos klausimas jau yra pastatytas į įvairių tautų, besirengiančių į savarankų gyvenimą, eilę.

Lenkai-gi po senovei neatsižada savo pretensijų link lietuvių. Vadovaudamies įvairiomis, neteisingai sudarytomis statistikomis (ant jokios statistikos, darytos pirm karės Lietuvoje, atsiremti negalima, nes jas daugiausia darė rusų valdininkai ir lenkų inteligentija, kurie buvo aršiausi lietuvių priešininkai), jie nori apmokyti pasauliui akis, kad lietuvių nėra, kad Lietuvos žemė yra lenkų užgyventa, prie kurios jie turi savininkų ir istoriškąsias teises.

Lenkai, išgirdę apie susidarymą Lietuvių Tarybos Lietuvoje, ir apie susidarantią lietuvišką valdžią, visiškai išėjo iš lygsvaros.

Andai Chicagoje išeinantis įžymus lenkų dienraštis—"Dziennik Związkowy"—tautinio lenkų susivienijimo organas, redakcijos straipsnyje, paminėjęs lietuvių veikimą ir pastangas, lenkų saiku susaik-

stęs lietuvių skaičių Lietuvoje, pabriežęs lenkų istorines ir paprastas teises link Lietuvos žemės, net štai ką lietuviams pasakė (sulyg "Lietuvos" vertimo):

"Lietuviai taipgi žaidžia su lenkiška ugnimi, pamiršdami, jog karė pasibaigti juk turi ir kuomet neteks pagalbos ypatoje prusiško kumščio, tai turės jie išduoti prieš lenkus atskaitą iš to, ką padarė. Nemanome lietuviams atsakyti teisės jų tautiškiems siekiniams, bet iš kitos pusės neleisime, kad lietuviškoji mažuma Lietuvoje valdytų lenkiškąją didžiumą, neturėdama prie to nei teisės, nei gabumų, nei jėgos. Lietuviškasai teroras, paremtas ant vokiškų durtuvų, gali gyvuoti tik labai trumpai; tegul tat lietuviai atmena, kad lenkai nebutų jų pačių priversti atsimokėti jiems tuo pačiu mąstu (pięknem za nadobne)."

Lietuviai, imdami į širdį šituos lenkų žodžius, galėtų ir jiems taip atsakyti: už tai, kad jūs ligšiol mus sunkėte įvairiais būdais, tai ingiję Lietuvai valdžią, mes jums atsaikuosime lygia duonute. Tečiau lietuviai nei gązdinti nei skriausti nežada. Jie net aiškiausia pabriežia, kad įsigiję valdžią, patenkins teises ir mažumų. Vadinasi, nebus nuskriausti nei lenkai.

LIETUVIŠKOJI PARODA BOSTONE.

Lietuvos Vyčių 17-sios kuopos ir Moterių Sąjungos kp. pastangomis ir rūpesčiu So. Bostone įrengta graži lietuviška paroda. "Darbininke" p. Svečias taip rašo apie parodą:

"Lietuviškųjų mezginių ir visokių kiotikių rankos darbėlių paroda Bostone, Mass. tesiasi ištisa savaitė.

Parodą visi vadina daugiau negu pilnai nusisekusia. Anot asmenų, lankusių panašias parodas kitose lietuvių kolonijose, Bostono lietuvių surengta paroda viršija visas kitas kiekvienu žvilgsniu.

Ji atkreipė į savę akis ne vien pačių lietuvių, kurie kas vakaras vis skaitlingiau ir skaitlingiau tą parodą lanko, bet pagavo atidą ir svetimtaučių, kurie ir patys tą parodą aplankė ir apkainavo ją kaip reikia, ir plačiai visuomenei savo laikraščiuose iš kelių sykių gražiai aprašė. Tikrai šioje parodoje yra kuo pasigrožėti. Jau pat parodos duryse akį duria salės, kurioje paroda įtaisyta, dailus išpuošimas. Dvi plati juosti aplinkui nuo krašto iki krašto kaip vaivorykštė, guobia salę ir savo tautinėmis varsomis taip amerikoniui

taip lietuviui tautinį jausmą pagauna ir paroda tik grožėtis verčia. Ištisa eilė amerikoniškų ir lietuviškų vėliavėlių tą gražų upą drutina.

Mezginių ir visokių rankos dailių išdirbinių iš visų Amerikos lietuviškų šalių kruvoms prisiūsta ir parodoje dailiai grupėmis ant stalų išdėstyta, pasieniais eilėmis ir ant salės piliorių iškabinėta. Kiekvienam dalykui parinkta vieta, kiekvienas daiktas guli kaip pas save namie. Visą jį pamatai, apeini, apžiuri. Matai, kad kitaip dėti jį negalima, kad tas, kas jįjį dėjo ar kabino, žinojo ką darė ir puikiai išmanė, ką daryti reikėjo.

Daiktai nesukrušti, visiems jiems erdvės tiek, kad kiekvienai akiai galėtų pasirodyti visoje savo grožėje ir vertėje.

Eilės tam tyčia pritaikintų elektrikinių žiburėlių vakarais kelia visos salės puošnumą ir pačių daiktų dailę išvaizdą didina. Visur dailu, gražu ir smagu! Apeini parodą syki, eini antrą—ne įkuru ir nenuobodu. Kuo dažniau ją aplankai, tuo daugiau gražumo pamatai, vis ko naujo atrandi, ko dar čia nebuvai užtėmijęs. Yra tokių siuvinių ir rankos tokių darbelių, kad atsigerėti negali. Stovi prie jųjų, gerėjiesi, atsitraukti negali. Pats džiaugiesi, kitiems pasakoji, daliniesi tuo džiaugsmu, kad mūsų lietuvių ir lietuvaikių siela tai dailės ir grožės tėvynė, kad joms piršteliai—artizmui duoti, kad savo tautos dailę ir meną turime iš ko vystyti ir turime kam.

“Parodos bėgi vakarais pamargina dailių vakarai, dainos, vaidinimai, deklamacijos, prakalbos. Viskas šia savaitė toje parodoje eina prie to, kad lietuvių siela kelti, kad jam jos turtus parodyti, kad jais gerėtis ir branginti, kad jais savo ateičiai remti ir puošti.”

“GARSO” REDAKCIJOS ATMAINA.

Julius B. Kaupas, ligšiol buvęs “Garso” redaktoriumi, valdžios pašauktas tarnybon, iš “Garso” pasitraukė. Jo vietą užima Leonardas Šimutis, žinomas jaunimo veikėjas ir kalbėtojas.

ISPANŲ LAIKRAŠTIS APIE LIETUVĄ.

Buenos Aires, Argentina, įžymus ispanų laikraštis—“El Hogar,” kovo 8 d. š. m. num. 440 išspauzdino straipsnį “Por la vieja Lituania” (apie senobinę Lietuvą), kuriame nors trumpai, tečiau aiškiai ir vaizdžiai paminėta Lietuvos praeitis ir

dabartinis jos likimas. Prie straipsnio yra indėtas Did. L. K. Jagailos paveikslas ir senovės lietuvių tipiška šiaudinė, samanota bakužė, o aplink ją susirinkusi lietuvių šeimyna.

Šiandien visame pasaulyje ima skambėti lietuvių vardas. Ligšiol jis buvo užmirštas, paniekintas ir persekiojamas prietelingų kaimynų. Kita gadynė lietuvių tautai aušta.

PRAŠOME ATSIŪSTI.

Jei kas gerbiamųjų skaitytojų ar agentų turi atliekamų egzempliorių “Vyčio” num. 14 (35), išleisto už rugpiučio (August) 30 d., 1917 m., prašytume atsiųsti mums. Už tai busime labai dėkingi.

“Vyčio” Administracija.

PRIEŽODŽIAI.

Iš didelio debesio mažas lietus.

* * *

Iš adatos vežimą priskaldo.

* * *

Del ilgo liežuvio nevienam dantys išbiršta.

* * *

Ne tas vyras kurs pradeda, bet tas kurs pabaigia.

* * *

Darbas — laimės šaltinis.

* * *

Ko pats nenori, nedaryk ir kitam.

* * *

Diena dieną moko.

* * *

Ne visa ką daryk, ko nori.

* * *

Bepigu kiaulei: nei burna prausti, nei kojos auti, nei darbas dirbti, nei mokslas eiti, nei tėvas motina mylėti, nei poteriai kalbėti.

LIETUVIŲ-LENKŲ UNIJ A TIKROJE PRASMĖJE.

(Ir lenkas, dar bernas kitų, taisosi smaugti Lietuvą).

APIE PRAKILNUMA

Kiekvieno žmogaus sieloje gludi vienas jausmas. Yra tai troškimas geros garbės. Turtingas ir mokytas, vargšas ir tylus darbininkas, abu trokšta, kad niekas nieko apie juos ką pikto nepasakytų, kuomi ižeistų jų garbę. Žodžiu, kiekvienas trokšta turėti gerą vardą ir užsitarnauti titulą prakilnaus žmogaus.

Žmonės žmones įvairiais saikais saikuoja. Vieni už saiką ima turtą ir skaito kilnais tuos, kurie valdo milžiniškais laukų plotais, miškais, arba turi dideles kruvas pinigų padėtas bankuose. Kiti mokytus laiko už augščiausius žmones, kiti vėl tuos labiausia augština, kurie turi valdžią ir valdo.

Tečiau nei dideli turtai, nei augšti mokslai, nei kadir neapribota valdžia nepadaro žmogaus dideliu, jeigu jo budas nėra prakilnus. Nieks žmonių taip nežeidžia nei neskaudina, kaip įsitikinimas, kad blogi žmonės gali turėti valdžią, didelius turtus ir sunaudoti juos nenaudai žmonių ir tautos, arba net kitų skriaudai.

Vincas Kudirka, lietuvių poetas, sako: "Ne tas yra didis, prieš ką milijonai Prispausti retežiais žemyn galvas lenkia,

O dvasioje keikia; didžiais ne tironai,
Kurie reikia garbint nors jie visiems kenkia."

Nuo metų seniausių ligi šių dienų Lietuvoje prakilnių žmonių visuomet nestokavo. Tarpais jų buvo daugiau, tarpais mažiau, taigi ir mūsų tautos galybė tarpais buvo didesnė ir ištvermingesnė, tarpais-gi silpnesnė ir svyruojanti. Nes tautos galybė paeina ne nuo valdžios pajėgų, kunigaikščio ir karuomenės, tik nuo piliečių prakilnumo, kurie sudaro valdžią, renka kunigaikščius ir duoda karuomenę.

Vis dažniau ir dažniau girdisi žmonių išsireiškimai: laikai eina vis blogyn. Kartas nuo karto visi atsidusdami šaukiame: blogi laikai! blogi žmonės!

Tad ir kyla klausimas, kas daryti, kad nei laikai, nei žmonės nebutų blogi?

Reikia tobulinti budą. Prakilniu buti nėra lengva. Kristaus mokslas tiek amžių platinamas žmonių tarpe, dar neįveikė išrauti blogo. Darbas nesuskaitomos

daugybės mokyklų, auklėtojų, pavyzdžiai tiekos didvyrių—dar nepataisė žmonijos.

Turtingu, mokytu, pasižymėjusiu ne kiekvienas lietuvis gali pastoti, bet prakilniu gali buti kiekvienas. Senovės laikuose jei kas atsižymėdavo didvyriškais ir garbingais žygiais, apturėdavo nuo kunigaikščio įvairias dovanas ir titulus. Titulas nepereina inpediniui draug su turtu paliekanomis, nes budo prakilnumą turi kiekvienas išsidirbti patsai.

Tvirta valia—tai papėdė prakilnaus budo. Buti prakilniu, reiškia ištverti, nes be ištvermės esi toks, koks buvai ir kokių apie save matai minių-minias.

Yra žmonių, kurie apie visus mano ir kalba bloga nuomone. Iš tokių dažnai galima išgirsti: "Pas mus prakilnių žmonių nėra!" Nuo tokios juodos pažvalgos į pasaulį reikia saugoties. Tie, ką piktai mano apie žmonės, kurie kitus užkrečia neužsitikėjimu, tai yra dvasios ligoniais, darančiais daug blogo žmonijai. Tečiau ir tokių žmonių nereikia skaityti už visiškai pagedusius. Ir blogiausio žmogaus gilumoj širdies yra kadir silpnai plastanti gero kibirkštėlė, kurią mandagus, prieteliškas žodis gali atgaivinti, išplėsti ir galinga prakilnumo liepsnele inkurti, ištumiant lauk tamsybes. Šventoji Teresė rašė: "Kai grincioje yra tamsu, išlenda įvairūs vabalai ir slankioja. Uždegk šviesą—tuojau pranyks. Taip yra ir žmogaus sieloje. Kai tamsu, slankioja įvairios mintys ir pagundos. Uždegk šviesą—išnyks."

Blogi žmonės yra tokiais delto, kad jų neišmokino buti gerais. Ne kartą susidurimas su geru žmogumi, it saulės spinduliais nušviečia ir prikelia blogo žmogaus sielą.

Stipri prakilnaus žmogaus valia išdirba budo tamprumą. Tai yra svarbiausia žmogaus ypatybe, kuomi jis yra ar bus, išlaikyti savo prižadą ar žodį. Visų-pirma reikia nesulaužyti sau pačiam padaryto pasižadėjimo, paskui išlaikyti, kas kitiems pažadėta, kaip va: motinai, tėvui, žmonai, vaikams, kaimynams, tautai ir Tėvynei.

Yra trys žmonių rūšys. Vieni, kurie nori; antri, kurie nenori; ir tretieji, kurie

sako: negaliu! Pirmieji—daro daug; antrieji—viskam kenkia; tretieji—nieko neveikia. Napoleonas sakė, kad išsireiškimas “negalima” apsireiškia vien ant kvailių lupų.

Anglijoj vieno nuolat klausinėta: “Kam taip rupepingai daboja ir saugo savo suolą?—“Noriu, kad sulauktų, kad aš kaip teisejas ant jo atsisėstau.

Ir taip atsitiko. Kelių metų ištvermingas mokslas ir darbas suteikė jam teisę vietai.

Kuomet senovės lietuviai gynė Tėvynę nuo daug skaitlingesnių ir geriau prisiruošusių priešų, jie žinojo tik vieną mintį: pergalėti. Ir pergalėdavo. Tai buvo tie, kurie mokėjo išverti savo pasiryžime.

Amerikoje gyveno vargo jaunikaitis, kuris kapojo malkas ir iš to darė pragyvenimą. Kuomet galėdavo valandėlę ilsėties, imdavo į rankas knygą ir mokėsi, nes mokyklos lankyti negalėjo. Kai tolesniam mokslui buvo reikalinga tula knyga, o negalėjo jos inpirkti, 44 angliškas mylias jis ėjo pėkščias, kad pasiskolinus tą knygą. 1861 metais tas vargo jaunikaitis—malkskaldis paliko Suvienytų Valstijų Amerikoje prezidentu. Tai buvo garbingas Abraomas Lincoln'as.

Kitas ištvermingos valios pavyzdys. Taip-pat vargo bernelis, raudonodis, buvo užstatytas vieno pono už skolą kitam ponui. Vergas sunkiai dirbo ir didelį vargą kentė. Tečiau ir tokį likimą nešdamas, jis iš skiautelių popieros susidarė sau abėcėlę ir išmoko skaityti. Kai pažino raštą, jau pasaulį turėjo atvirą. Turėdamas 21 metus amžiaus, pabėgo iš vergijos ir ėmėsi darbuoties su ta idėja, kad panaikinus vergiją. Likosi redaktoriumi laikraščio kovojančio už raudonodžių (negrų) paliosavimą, paskui liko Kolumbijos majoru. Tai buvo Douglas.

Tokių prakilnių žmonių pavyzdžių galima būtų išrašyti ištisą eilę. Visa svarba tame, kad tvirta valia būtų nukreipta link gero tikslo, tai reiškia, link tokio darbo, kuris naudingas vienutei arba visai tautai, o ne blėdingas. Prakilnų žmonės ir prakilniomis priemonėmis vadovaujasi.

— Priimkite pravoslaviją, išvirskite rusais,—turėsite pagarbą ir pasitikėjimą valdžios—taip šnekėjo rusų valdžia lietuviams, kovojantiems už tautybę ir savo teises.

— Ne!—atsakydavo lietuviai, laužymu tikybos ir tautybės liuosybė neingijama. Mušami ir žeidžiami tokios gerovės nenorime.

Ir šiandien lietuvių priešai, nuterioję jų Tėvynę, sukoneveikę turtus ir gyvenimą, pasityčiodami sako: “Užleiskite mums vietą, atiduokite jūsų žemę, virskite mūsų tautos žmonėmis, busite ramūs ir laimingi.

Tečiau prakilnų lietuviai kenčia skriaudas, akys ir širdys kruvinomis ašaromis rasoja, bet savo teisių neišsižada ir nemano išsižadėti.

Šitaip yra sunkiose kovose pavergtos ir slėgiamos tautos. Taip didelėse ir svarbiose gyvenimo bilose vaduojasi prakilnų žmonės. Bet kaip lengvai ir dažnai smulkiuose, kasdieniniuose dalykuose žmonės daro blogai ir mažų paklaidų nelaiko už turinčias svarbą.

Žmogaus prakilnaus gyvenimo papėdę patogiausia padėti jaunystėje. Lietuvių jaunimas visuomet turėtų atminti ir širdyje nešioti poeto V. Kudirkos šiuos žodžius:

“Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus
Ir dirvos neapleiski! Tuomet, kada jausi,
Kaip kunas ima stingti, dvasia jau susnūdus,
Vėlu juk prie darbo, nė sėsi, nė piausi.”
Tėvynainis.

MUSŲ ŠEIMININKĖS.

— Mariuk! Kiek mūsų vištelė ištupėjo vištukų?

— Šešioliką, mamyte.

— Šešioliką! Tai pasakyk tarnaitai sušildyti pieno.

— Kam tai?

— Na, juk viena višta tiek vištukų išmaitinti negali.

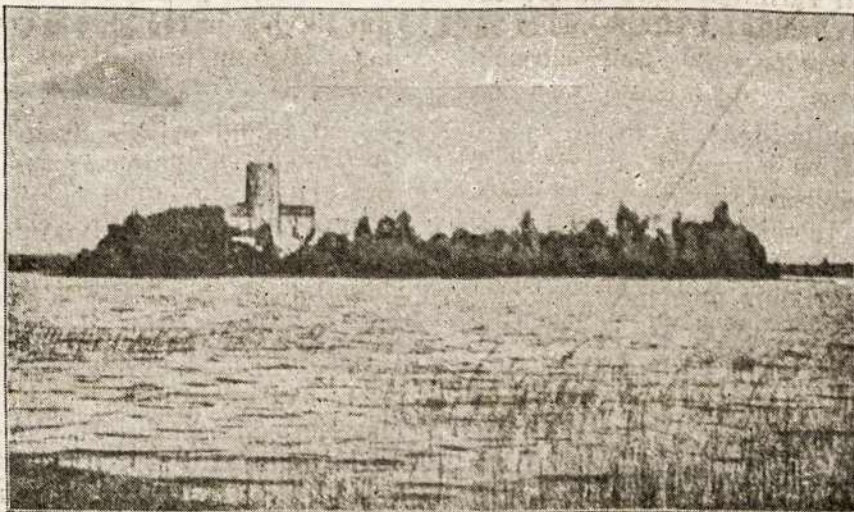
SU TETUKU.

Motina (sunui, vėlai sugrįžusiam namo):
Su kuriuo ielium vėl trunkiaisi lig tól?

Sunus: su tétuku!...

— Ko verki, Magdute?

— Dantys liežuvį numynė, bu-u-u-u...

TRAKŲ EŽERAS IR PILIS.

Lietuva-Tėvynė! Juk neseniai buvai
Dar lopšiu didvyrių. Nudien tik jų kapai,
Lyg grobkauliai likę, baltuoja laukuose,
Idant atminimą sukelti varguose.

GIESME

į Švenčiausiąją Panelę.
(Gegužės mėnesyje).

Ir vėl mes varguoliai prieš Tavo paveikslą
Suklaupę maldaujame žmonės,
Marija, išgirski dusavimą mūsų,
Suteik mums savo malones.

Skaisti Tu kaip saulė, Dangaus Karalienė,
Per amžius globojai žmoniją,
Sumažink vargus mums, duok spindulį laimės
Mes šaukiame prie Taves, Marija!

Štai mėnuo gegužės, kiekviena žolelė
Vis garbei juk Tavo žaliuoja;
Kiekvienas paukštelis, tupėdams ant medžio
Tau duodamas garbę dainuoja.

Ir mes-gi varguoliai prieš Tavo paveikslą,
Skaisti Dangiškoji lelija.
Vargus kasdien nešam, priimk juos nuo mūsų
Mes prašome Tave, Marija!

Atverk dangaus vartus Švenčiausia Panelė,
Marija, Tau imsime tarnauti,
O kuomet numirsime, nuvesk mus į rojų
Per amžius tenai karaliauti.

Ignas Aras.

Škotijos Jaunimo Atbalsiai

Vargas, nuliudimas ir ilgėsis spaudžia mus Škotijos jaunuolius bei jaunuoles. Užtad nenoroms turime pasiskųsti savo broliams, tuomi nors valandėlei nusiramindami. Mums, Škotijos lietuvių jaunimui, ant ateities kelio nusileido juodas, tamsus debesys. Saulutė ir-gi pasislėpė už to miglyno.

Nusileidus žiauriam ereliui ant Škotijos lietuvių gyvenimo, kuris išblaškė tuos paukščius, kurie rinko savo vaikams maistą, pasilikę vaikučiai be savo penėtojų, pradėjo cipti įvairiais balsais šaukdami dvasios ir kuno maisto. Kaip Amerikos jaunimui jau yra žinoma iš kelių žinučių, tilpusių "Vytyje" apie Škotijos jaunimą, kadaisia ir čia pradėjo organizuoties Vyčių kuopelės. Bet nelaimingas jų likimas! Didžiuma jaunimo liko išsiųsta Rusijon ir išsiblaškė plačiuose jos dyklaukuose. Pasiliko tik gimę ir augę Škotijoje, bet ir tie liko be tėvų.

Škotijoje gyvenusių lietuvių apsilioko tik maža dalelė, bet čia yra daug čia augusio jaunimo, kuris ir-gi ima atjausti savo Tėvyne. Tautos dvasia jo širdyse atranda vietą ir užuojautą. Tas jaunimas, nors jaunų metų, vos pabaigęs mokyklą, kai-kuriose kolonijose jau sujudo spiesties į Vyčių kuopeles. Antai Burnbank'e gyvuoja kuopa iš apie 30 narių, kurių tarpe randasi gabių jaunikaičių ir gerų tėvynainių. Pastarieji, supratę tautos reikalus, apimti jos dvasios, visokiais būdais stengiasi sutraukti visą jaunimą prie Vyčių. Užtad jie daro visa, ką tik gali. Du vakaru savaitėje mokinama lietuviškai skaityti ir rašyti, kitomis dienomis daroma gimnastika, rengiama įvairūs pasakojimai apie Lietuvą, jos praeitį ir tt. Vieną kartą čia buvo apsilankę du jaunuoliai, J. Vencius ir D. Strungis, kuriuodu kalbėjo apie Lietuvą, ką reiškia Vyčiai ir tt. Jaunimo buvo nemažai ir kas labai girtina, kad visi ramiai tų aiškinimų klausėsi. Taip-pat buvo skaitoma iš "Vyčio" keli straipsniai apie jaunimą, jo veikimą. Iš visų nuomonių galima spręsti, kad Burnbank'e bus galima susilaukti gražaus bu-

relio jaunimo prisidengusio Vyčių vėliava ir obalsiais!

Kitose kolonijose jaunimas ir-gi plėčia lietuvių vardą. Imkime kad ir patį Glasgova. Čia jaunimas turi paėmęs rankosna visą "Blaivybės" Dr-jos veikimą ir užlaikymą. Nors vaikinų maža čia yra pasilikusių, bet užtad merginos viską drožia kopuikčiausia. Net pats choras yra mokomas lietuvaite p-lės B. Rupeikiutės. Ir kit-kas daugiausia remiasi ant jų pašventimo. Per praėjusius Naujus Metus Glasgow'o jaunimas buvo surengęs kaip ir šeimynišką vakarėlį pas p. Rupeiką. Tame vakarėlyje buvo daug kalbėtojų iš tų pačių susirinkusių svečių. Visi nuoširdžiai kalbėjo, bet indomiausią kalbą pasakė pats šeiminkas, p. Rupeika, apie Škotijos jaunimą praetyje ir dabartyje. Priminsiu tik paskutinius žodžius iš šeiminko kalbos: "Norėčiau dar ilgai gyventi čia, arba sugrįžti į Lietuvą ir dar pamatyti lietuvių jaunimą žengiantį į tautos savarankų gyvenimą, į laimingą ir šviesią jos ateitį!"

Bellshilley, kur gyvavo Vyčiai dabar tik likusieji patys jauniausieji yra auklėjami tautinėje dvasioje; mokomi taisyklingos lietuvių kalbos — skaitymo ir rašymo, ir gražių, padorių apsiėjimų.

Mano mintis yra tokia. Škotijos jaunimas turėtų atkreipti daugiau domos į Amerikos jaunimą, į jų laikraštį "Vyti," kuris jausmingai šaukia jaunimą buti sargyboje Lietuvos ateities, nurodo viską aiškiai ir suprantamai lengvais pasiskaitymais: dainomis, eilėmis ir įvairaus turinio straipsniais.

Tad, jaunime, į darbą!
Jau laikas atėjo;
Pažinkime šviesą
Ir žengkime tolyn!

Škotijos jaunuolis.

Kun. Pral. J. MACULEVIČIUS (MAIRONIS),
didžiausias lietuvių dainius-poetas.

SAŽINĖS BALSAS

Filosofas Sintenn'is įsivaizdino sau, kad jei žmogus nebutų mokomas religijos, tai neturėtų supratimo apie dievystę nei apie Dievą.

Minimas filosofas surado mažą vaikutį, nieko negirdėjusį ir nieko dar neišmanantį apie Dievą. Atitvėrė jį nuo visų intakų, davė jam rumus, sodus, pievas ir miškus, bet uždraudė išeiti toliau už jų rubežių. Stropiai saugojosi, kad niekuomet neužsimintų apie Dievą, prašalino visus paveikslus ir knygas, kurios galėjo sukelti vakelyje mintį apie Tvėrėją.

Vienatiniu mokytoju to vaikelio buvo gamta, o paskui mokė jį patsai Sintenn'is. Praėjo keli metai. Vaikutis augo, vystėsi, brendo, bet nieko neišgirdo apie Dievą. Jojo globėjas džiaugėsi, galėsiąs parodyti ir pasididžiuoti mokslininkams surasta

vienute, kuri nekuomet nemastė apie Dievo buvimą.

Vieną dieną filozofas anksti išėjo miškan pasivaikščioti ir netikėtai pamatė savo auklėtinį. Nusistebėjo, ką jaunikaitis tuo metu galėjo veikti miške ir ėmė jį išpatolo sekoti. Buvo tai valanda gyviausio atbudimo gyvijos, ypač paukščių, kurie plasnodami sparnais sveikino tekančią saulę. Jaunikaitis prisiartino prie gražiausio krumo, atsiklaupė tarp gėlių ir perimta dvasia pradėjo su visa gamta sveikinti tekančią saulę:

— O, saule! kokia tu puiki! Tvėrėjas, Kuris siunčia tave šin pasaulin, padarė tave skaiščiausia. Jeigu Jį matai, pasakyk Jam, kad Jį aš myliu, kad Jį noriu pažinti. Jei matai Jį, nusilenk Jam už mane ir, tą kalbėdamas, jaunikaitis iškil-

mingai nulenke savo galvą nežinomam Tvėrėjui.

Filozofas, užsislėpęs už medžio, klausėsi ir visa girdėjo. Sujudintas lig pat visų pajautų gelmių, pribėgo prie jaunikaicio, apkabino ir užklausė:

— Pasakyk man, kas tau pasakė kad yra Tvėrėjas?

— Kas man pasakė? Pasakė man saulė, kurios tu negalėjai pakabinti ant dangaus, nes jo nepasieki. Pasakė man žolės, kylančios iš žemės be tavo tarpininkavimo. Pasakė man vandenys, turinti savo rubežius; pasakė širdis, kuri plaka mano krutinėje." Jaunikaicio veidas nušvito jausmų spinduliais, plaukiančiais iš pat sielos, iš kur jo mintis skrido į dangų, link Visatos Tvėrėjo...

Filozofas, sujudintas žodžiais, kurių nesitikėjo, sušuko:

— Netikėliai! Apgauliai esate!

Lašas.

LIETUVIO KAREIVIO MINTYS.

Daugumas žingeidauja, koks yra kareivio gyvenimas. Vienam atrodo labai baisus, kitam netaip labai.

Yra žinomas priežodis: kur eisi, ten ir save atrasi. Taip ir kareivis — pagal savo palinkimą ir budą atranda sau vietą. Turime įstaigas ir pramogas, kuriose galima gaivinti dvasią ir kuną. Žodžiu sakant, jei kareivis stengiasi pildyti savo pareigas tinkamai, jis yra visų gerbiamas ir jam pačiam yra gera. O visuomenė į jį žiuri, kaip į kovotoją ir gynėją jos teisių.

Į pačius lietuvius galima tiek pasakyti. Mieli draugai! Visur bukime lietuviais, tvirti bude ir dvasioje. Tada busime visų mylimi ir gerbiami. Musų tauta daug kentė neteisybių ir persekiojimų, mes esame jos gyvi sunus. Šiandien stojame mes kovoti pažindami teisybę, žinodami, kur yra tas akmuo, sunkiai slėgiantis pasaulio krutinę, kur yra priešas pasaulio liuosybės ir ramumo.

Mums baisus yra tas pavojus, kuris net visam pasauliui grąšo buti pamuštu jo kumštimi. Tas kumštis ypač mums grąšo didžiausia nelaime: amžina vergija, o, rasi, net tautos mirtimi.

Tiesa, Rusijos kazokų nagaikos draskė lietuvių kuną, bet dvasios įveikti neįstengė. Šiandien ne mums jų nagaika, bet jos pasekmės jiems patiems rykštė. Bet turime kitą priešą, kuris ko saldžiu liežuviu, lipšnumu neįstengia iš tautos išplėsti, tą padaro kitokiomis priemonėmis.

Šie dalykai ir tikslai veda mus ir tvirtina mus.

Vytis Pr. Kulikauskas.

MANO TROŠKIMAS.

Norėčiau sugrįžti į savo šalelę,
Kur savo jaunystę praleidau linksmai;
Norėčiau matyti mielą šeimynėlę,
Kurioje užaugau, gyvenau ramiai.

Norėčiau išvysti tą prastą bakužę
Su mažais langeliais ir šiaudų stogu,
Pasveikint jos sienas ir šiurkščią
aslužę,

Kur linksmintis, žaisti buvo patogu.

Norėčiau lankyti rutelių darželį,
Kuriam aš sėjau žalias gėleles,
Norėčiau apglėbti senąjį kryželį,
Kuris jau pakrypęs žiurėj į kiemelį.

Norėčiau vaikščioti po žalias lankeles.

Ir jausti kvėpėjimą gėlių, javų,
Norėčiau dainuoti tas visas daineles.
Kuriose linksmumo, daug saldžių
jausmų.

Norėčiau sugrįžti tenai kograičiausia,
Dar kartą išvysti mieluosius savus,
Plaukčiau per jureles aš konogiliausias
Patenkinti sielą, nuramint jausmus.

Vargo Mergelė.

IŠSIGANDO.

Pati atsikėlusiam vyrui: Kodel tavo plaukai taip pasišiaušę?

Vyras: Oi, oi! Turėjau baisų sapną, net dabar dar tebedrebu...

Pati: Ką-gi sapnavai?

Vyras: Sapnavau, kad tavo mama atvažiavo.

Joniėnė: Kaip tau patinka mano naujoji skrybėlė?

Juoziėnė: Labai. Aš ir turėjau tokią, kaip buvo madoje.

Išsiilgau Draugo.

Išsiilgau draugo. Pirmusyk aš jo taip išsiilgau.

O tiek jau metelių pasipažįstava.

Ir pirma aš jį mėgau, gal mylėjau, bet netaip branginau, kaip dabar, nesijutau taip vienu vienas.

O jis toli, labai toli, už jurių marių, už devynių žemelių.

Aplinkui manes riogso augšti, niurus kalnai, tarsi kalėjimo sienos.

Pasilypėčiau ant augščiausio, kad žinočiau, bent garselį iš jo pusės išgirsias, bent debesėlį atplaukiantį išvysias. Bet tik vėjelis po kadugynus šiulenasi—kugžda.

Vai nunešk jam, vėjeli, slaptingiausią mano širdelės raudą. Vai primink jam, vėjeli, tas ramias jaunystės valandas, kai medžių paunksnėje audėva aukso svajones. Kai skrido tos sparnuotos—skaisčios mintys ir visą pasaulį apglėbė-glostė. Kai mudviejų akims nesimatė tamsių rukų, nei nepergalimų kalnų—kliučių, nei gilių bedugnių. Kai mudviejų širdys plezdeno meilingoj kalboj ir savo karščiu rodėsi sniegus sutirpdys ir atmainys pasaulio išvaizdą. Ir, rodėsi, kad lekiava štai ant aušros sparnų į šviesią, spindulingą laimės karaliją.

Bet ištiko vėtra, išskyrė mudu ir bloškė kas sau. Ir atsviedė mane štai šičia į nežinomą pilką šalį. Ir raudu štai, liudžiu, kaip šitas, vėjo blaškomas medelis, prie kurio priglaudžiau inkaitusią kaktą.

Ir virpu štai, kaip šitas lapelis, kurs bijosi, kad šiaurės vėjai nenuškintų jo nuo gimtinės šakelės ir nenuneštų kur tai ten toli, toli. Jis žino, kaip vėtra nulaužė nevieną jau šakelę, nudraskė nevieną jau žiedelį.

Vai blaško—drasko ir mane štai kietasai likimas. Ir parblokšt štai rengiasi mane į tamsią bedugnę.

Drauge! ar girdi?—aš žįstu... Vai tark žodelį. Įliek tvirtybės į abejojimų teriojamą širdį. O gal atsigausiu...

Bet ša! tylu... begalo tylu! Nei vėjelio nesigirdi... Ir taip kurtu! Nejauku!

Žengiu jau žemyn į savo kasdieninę landynę. Dar nužvelgs mane keno bloga akis vieną čia bėrymantį. Dar padyvys, kam nuo žmonių bėgu, kam raudu, lyg kudikis.

Pagaliaus kam čia raudoti!?! Mano tylus skundas nesykį jau praskambėjo veltui. Jo aidą greičiau pakartos kietos uolos, kaip mano linksmų draugų širdys. Jie nesupranta mano dejavimų. Sako, kad aš darkausi. Bet aš nepykstu ant jų. Jie šypsosi man; tik gaila, kad taip šaltai, kaip ledo krikštolai.

Tik iš tavęs, drauge, laukiu paguodos žodelio, kaip saulės spindulėlio. Bet tu toli. Vai ilgu man, ilgu!

Bet ša! Štai atlinguoja kadugių šakelės. Tai atskrieja vėjelis. Tarsi kokią žinelę atkužda. Klausykime!

Ir neramūs medžio lapeliai klauso, ką pasakys vėjelis.—Nurinkite lapeliai, sako jis pašiulengs lapelius,—nevisada pučia šiaurės vėtra, ateis pietų vėjai, parneš ir vėl išblaškytus jūsų brolelius—lapelius, seseles—žiedelius. Ir vėl visi puošite gimtą kamieną.

Vėjeli, vai man ar neparnešei jokios žinelės?...

Kurti tylu... Vai ilgu man, ilgu!

Iš Skruzdės "Braižynėlių."

ADVOKATAS M. M. ŠLIKAS,

*dabartinis A. L. R.-K. Moksleivių S. 8 kuopos pirmininkas,
Lietuvos Vyčių 3 kuopos pirmininkas, "Plea for the Lith-
uanians" redaktoriaus pagelbininkas ir visuomenės veikėjas.*

ADVOKATAS M. M. ŠLIKAS.

Pabaigęs advokaturos mokslą vasario 25 d., 1918 m., p. M. M. Šlikas gavo pripažinimą advokato teisių Philadelphijoje, Pa.

Adv. Šlikas mokslą ėjo sekančiose mokyklose: kolegijos mokslą ingijo St. Thomas College, Scranton, Pa., kurį baigė 1914 m. su B. A. cum magna laude laipsniu. Prie to specializavosi chemijos kurse. 1914 m. rugsėjo mėnesyje atvyko į Philadelphiją, kur pastojo į teisių kursą University of Pennsylvania, ir ten ingijo advokaturos mokslą.

Adv. M. M. Šlikas gimęs Sugar Notch, prie Wilkes-Barre, Pa., lapkričio 28 d., 1890 m. Persikėlus tėvams į Pittston'ą, užporos mėnesių, penktus metus eidamas, pradėjo eiti mokyklon ir ten gyveno 20 metų. Sunkiausia valanda buvo, kada rugp. 13 d., 1915 m. mirė tėvas. Tuo kartu advokatas tik antrą metą ėjo Pensylvanijos Universitete ir daug turėjo pakęsti vargo dėl stokos lėšų iki pabaigė mokslą.

Nun linkiama advokatui geriausios kloties pasidaruoti Lietuvių Tautai!
Philadelphiečiai.

Dėdės Laiškai.

(Parašė kunigas savo seserėnui).
Sulietuvino BENDRUTIS.

VIII. "KITI ŽMONĖS."

Pasaulis yra panašus didjuriui, turinčiam daugelį pakrančių, patogių žvejojimui. Mirtis-gi yra prieplauka, kame iškratysime savo tinklus prie Augščiausiojo sosto.

Kiltumas veikiaus ingyja pagarbą, negu duosnumas.

Įsivaizdink sau, kad kiekvienas asmuo turi gerus tikslus, tečiau buk atsargus.

Mielas Jonuti: —

Paprastai yra manoma, kad "šeimyna" susideda vien tiktai iš artimų gimių. Bet plačius ryšius žmogus turi su įvairiais žmonėmis, arti ir toli gyvenančiais, kurie turi prie jo atsinešimą, mažesnę ar didesnę atsakomybę už tą intekmę, kurią jie savo asmeniškumu ant jojo gyvenimo bėgio padaro. Šalip šitų, yra daugybė žmonių, su kuriais jis turi savo

pramoniškus bei visuomeniškus reikalus. Šventraštis tajį liaudį vadina žmagaus "artimu". Labai tinkamas vardas. Rodos, ir man reikėtų vartoti tą patį abelną vardą tosios liaudies apsklembimui; tečiau, be jokios ypatingos priežasties, vien tiktai iš papratimo, vadinsiu juos "Kiti žmonės".

Nors tiesa, kad kone kiekvieno žmogaus pasisekimas didžioje dalyje priklauso nuo to, kaip jis apsieina su savo draugais bei priešais; bet-gi aš manau, kad jojo pasisekimas priklauso daugiausiai nuo to, kaip jis pasielgia su "Kitais Žmonėmis", kadangi-tų "Kitų Žmonių" yra nepalyginamai didesnis skaitlius, ir jie beveik visi yra bešališki, kol jie taves nereikalauja, todėl jie yra nuosekliausi teisėjai tavo dalykų stovio: teisėjai be prietarų, meilės arba neapykantos. Ir jie labai tinkamai gali spręsti tavo vertę.

Šventraštis sako: "Meskite duoną į bėgantį vandenį, nes po ilgo laiko ir vėlaną atrasite". Mes visi esame žvejais.

Pasaulis yra kaipo didjuris, turįs daugelį pakrančių, patogių žvejojimui, mirtis gi yra prieplauka, kame iškratysime savo tinklus akyvaizdoje Dievo Teisybės. Dauguma tikimėsi sugausią "dideles žuvis", tai yra, manome didelius darbus nuveikti. Pilną tiesą turime taip tikėti, jeigu tiktai atsimentame, jog viskas, ką tiktai sugausime, turės eiti prieplaukon ant peržiurėjimo.

Susiėjus su "Kitais Žmonėmis", reikia pasielgti su jais taip mandagiai, kaip su draugais, gi atsargiai, kaip su priešais. Kartą mokyklos direktorius man pasakojo, kad geriausias budas suvaldyti mokinius — tai manyti, kad jie yra angelukai, gi daboti juos taip, kaip velniukus. Platesnėje prasmėje šioji idėja yra gana geru įstatu pasielgime ne vien tiktai su mokyklos vaikais, bet taip pat ir su augusiais žmonėmis. Malonumas, lipšnumas, mandagumas, teisingumas, dorumas, atvirumas ir kitos panašios doros dažnai gali pereiti ribas, bet-gi reikia niekad nepamiršti, kad ir "Kiti Žmonės" taip-gi turi tinklus žvejojimui, ir jų pasisekimas tik jau nepriklauso nuo to, kad tau atiduoti viską, ką tiktai jie sugauna. Daugiausiai ką tų gali teisingai nuo jų tikėtis, yra tai gera progą, kad pastačius tavo valtelę patogioje žvejojimui vietoje, jeigu, žinoma, tas jiems patiems nekenktų.

Tuli įsivaizdina, jogei jie turi tiesą gauti dovanų nuo savo artimo iš jo sugautųjų žuvių. Čia tai dažniausia ir yra visų bėdų pradžia. Jie neturi jokios panašios teisės. Jie vien tiktai turi teisę prie teisingos progos. Šios rūšies žmonės paprastai yra žinomi kaip "sukčiai", "plėšikai", "lupikai". Ir nieko nėra gal taip pažeminančio, taip apgailėtino gyvenime, kaip pastebėti tvirtą, talentuotą žmogų, sėdintį su amžinai ištiestomis rankomis prašinėjimui, su visada atdara burna nepaliaujančiam rugojimui, kuris, rodos, vien tiktai stengiasi misti iš savo artimo darbo. Netikiausis paprotys yra tai prisisavinimas to, ko nesi uždirbęs bei nuolatinis dovanų pasitikėjimas. Toksai elgimasis nors ir nėra smerktinas, kaipo vagystė, bet yra draudžiamas, nes jis kenkia sielos laimei. Taip besielgdamas žmogus, be abejonės, yra vertas ki-

tų nemėgimo. "Kitų Žmonių" tarpe beveik visur galima pastebėti šios rūšies individualų. Važiudamas gatvekariu jis niekad nekrapštys savo kišenės mokesniui už kelionę, arba, jeigu jau kartais susigėdintų savo nemandagiu pasielgimu, tai tąsyk jis nuduos lyg jieškančiu, bet-gi jam niekad nepavyksta rasti smulkių pinigų kišenėje, pakol kas nors už jį neužmokės. Jis visada pataikins atėiti pas tave i svečius laike pietų, arba užtrimytuos išsiteisinimą begalo svarbaus pasikalbėjimo delei, kad veikia susiprastumei pavadinti jį sykiu prie stalo. Jis nueis ir ant teatro, bile tiktai būtų kas jam už bilietą užmoka. Vengk, mielas Jonuti, tokio žmogaus. Niekad nenorėk buti į jį panašus jojo apsiėjime. Kur eisi, ten užsimokėk. Buk toksai geras, kaip ir kiti, bet-gi lai kiti perdaug nesinaudoja tavo gerumu. Bet užvislabiausiai atsimink tą: jeigu kokioje kompanijoje arba draugiškame ratelyje neįstengi su kitais susilyginti, ta kompanija arba ratelis yra ne del tavės. Nepaisyk privedžiojimų bei tvirtinimų, buk tie bendrai žino tavo padėjimą, arba buk jie visai nereikalauja to, kad tu taip elgtumeisi, kaip kad jie elgiasi. Jeigu prisiumsi jų malones, nebusi jiems lygus draugas; bet busi už juos žemesnis: tai reiškia, tų prie jų "nepriklausai".

Taip-pat vengk to, kad palaikyti "Kitus Žmonės" savo atsilankymu ant susirinkimo, baliaus, arba pasilinksminimo už viską iš savo kišenės. Gal kai-kurie ir patars tau taip pasielgti, sakydami jog tai geras pobudis, bet gi savo širdyse jie paskaitys tave mulkiu. Juk niekas veltleidžio tikrai negerbia. Jeigu kas ir gerbia, tai tiktai paviršutiniai. Kadangi tokie jo pasielgimai aiškiai parodo, kad jisai yra "šiaudinis" žmogus: pilnas tuščios garbės bei žmonių baimės, jog jis mėgina pinigais nupirkti sau pagarbą. Kiekvienas mąstantis žmogus tai žino, jogei tiktai dvasios kiltumu žmogus gali sau pagarbą užsipelnyti, o ne išlaidumu. Todėl, mielas Jonuti, nebuk perdaug išlaidus, ypač-gi lėbavimams. Dorai gyvenk. Gerbk savę sau lygių žmonių draugijoje. Lai visi žino, kad tu stovi ant savų kojų; ir kada iš geraširdystės galėsi kitus sušelpiti, šelpk tokius,

kurie tikrai pašelpos reikalauja, idant tokiu budu žmonijos skurdą sumažinus, o ne tinginiavimą, ištvirkimą bei lėbavimą padrašinus.

Tolesnei vengk tokio žmogaus, kuris populiariškai yra žinomas, kaip "prasitrynėlis." Nėsa jo vienintėlis troškimas susipažinti su tavimi; yra tai užtikrinti sau pačiam visuomenės intekmę, kurią jis mano ingyti per tave arba nors per tuos žmonės, su kuriais tu draugauji. Labai yra lengva tokį žmogų iširti, kadangi jisai visada kalba apie prakilnius asmenius, kuriuos jisai kada nors yra sutikęs, ypač ką jie jam papasakojo. Jis visada išrodo pigus sportas, nors ir labai puikiai būtų pasipuošęs. Kokiū nebut, gal tau visai nesuprantamu budu, jisai apsvarstys, jogei susipažinimas su tavimi atneš jam kokią nors naudą, ir vien su tuo tikslu jis jieškos tos naudos. Patsai sau visai nepasitikėdamas, jis dažnai įstoja draugystėn; žinoma, vien tiktai del persitikrinimo. Draugystės paprastai turi nemažai savo rūšies veltėdžių. Jie yra indomūs sanariai. Draugystės to-gi ir reikalauja. Senovės laikuose kiekvieno karaliaus palociuje budavo juokorius, kuris dėvedavo raudoną kepuraitę ir skambučius. Bile kas, kurs budavo užtektinai išklypęs, išsiviepęs, galėdavo buti už juokorių. Jis liuosai sau ten maišydavosi tarp ponų bei panaičių pačiuose karališkuose rumuose. — Bet kas-gi šiandien norėtų buti juokorium? Mes ir neturime tokių juokorių su kepuraitėmis bei skambučiais šiolaikinėje draugystėje, bet-gi labai daug atsiranda ir tarp mūsų tokių, kurie gana puikiai juokdarių roles atlošia. Niekad nemėgink "prasitrinti". Jeigu kartais ir pavyktų, tai paskiau turėtumei gailėtis. Draugystės reikalauja tiktai tokių sanarių, kurie naturališkai prie jų pritinka, gi toki draugystė, kurion įstosi nepageidaujamas, reikš tau garbės nustojimą.

Vienas iš reiškiausių žodžių, patalpintų valgariškame žodyne, tai "girpelnys". Daugiau yra pasaulyje "girpelnų" negu jų reikėtų buti. Tas yra girpelnys, kuris mėgina eikvoti tą, ko jis neturi; kuris mėgina gyventi ten, kur neturi teisės gyventi; kuris mėgina valgyti bei gerti tą, už ką jisai neturi pi-

nių užsimokėti, žodžiu, kuris mėgina buti tuomi, kuomi jisai nėra ir buti negali.

Kuomi esi, tuomi ir persistatyk: niekad nesididžiok augštais žodžiais pasigirdamas, buk turis susinešimą arba intekmingą pažintį su tokiais ir tokiais augšto luomo žmonėmis, namais arba įstaiga. Jeigu paprastas krautuvės darbininkas esi, taip ir sakykis. Juk tai nėra joks pažeminimas.

Draugystės gali buti labai naudingos, bet kada jos pakliuna saumylstės rankosna, nuo tos valandos išnyksta visai jų naudingumas; kada jos tampa priežastimi to, kad jaunimas atsideda ant bile ko kito, bet ne ant savės bei Dievo, jos buna tiesiog pavojingos. Todel, jeigu persitikrinsi, kad ta draugystė padarys tave laimingesniu visais pragumais, įstok jon, gi jeigu įstodamas manytumei, kad toji draugystė padės tau prasitrinti, suteiks tau tokią vietą, kur jau nereikės dirbti, nuo tokios draugystės šalinkis.

PAVASARIS.

Malonus ir linksmas yra pavasario laikas. Kuomet jis ateina, atneša gamtai gražiausią parėdą—aptaisydamas ją puikiausiais žalumų rubais, pripildydamas maloniausiais kvapsniais. Visa gamtoje tuomet juda, naujas gyvybės pulsas joje apsiereiškia. Iš žemės ima kilti žolelė, medžiai apsikloja žaliais lapais, plačiuose laukuose ima kilti ir bangomis plaukyti javai. Visur tada linksmas, visur gyvybės pilna. Miškuose, laukuose ir sodžiuose linksmas gyvenimas ištriška.

Linksmas ir gera susilaukus pavasario. Jis ir dvasiai atneša daugiau gyvų jausmų, sužadina ir sustiprina dvasią.

Zarasietis.

KAS JAUNIMO VEIKIAMA

PITTSTON, PA.

28 d. balandžio 1918 m. pobažnytinėje svetainėje atsibuvo susirinkimas, kuriame sudaryta komisija rinkimui parašų išreiškimui protesto prieš vokiečių pasikėsinimą pavergtį mūsų Tėvynę — Lietuvą. Komisija užvardyta: *Vietinė Lietuvos Nepri gulmybės Komisija.*

Tam tyčia bus išrinkti parašų rinkėjai bei rinkėjos, kurie lankysis po visų vietinių lietuvių namus.

Taigi, broliai lietuviai ir lietuvės, neat-sakykite ir nesibijokite padėti savo parašą vardan mūsų Tėvynės Lietuvos nepri gulmybės.

Komisija:

Pirmininkas — Kazimieras Karsokas, vice-pirmininkas — Jurgis Mališauskas, Sekretorius I — Leonas Vasauskas, Sekr. II — Antanas Galinskas.

Nariai:— Antanas Zareckis, Jurgis Kazakevičius ir Vladas Palupis.

DETROIT, MICH.

Gegužės 1 d. įvyko L. Vyčių 79-tos kuopos skaitlingas mėnesinis susirinkimas. K. Abišala išdavė raportą atsibuvusio pasilinksminimo vakarėlio balandžio 27 d. Paaikšėjo, kad liko 30 dol. su centais gryno pelno.

Skaityta laiškas iš Washingtono, kuriame raginama rašyties po protestu prieš vokiečių pasikėsinimą ant tautos liuosybės. Šituo parašų rinkimo tikslu išrinkta trijų asmenų komisija: K. Abišala, K. Krištopaitis ir A. Aleksandravičius. Jie eis per grinčias ir rinks parašus.

Nutarta surengti balių gegužės 25 dieną. Šeiminkais to balius išrinkta K. Abišala, P. Bartninkas, prie tikieta A. Daubaras ir A. Petkevičius. Tame vakare bus leidžiami dovanomis iš pereito rudenio rengto bazaro pasilikę daiktai.

Toliau nubalsuota, kad Vyčių Seimas turi buti Clevelande.

A. Aleksandravičius priminė, kad praėjusio balandžio mėnesio pabaigoje suėjo lygiai metai kuopos gyvavimo. Tuom-pat atvėju priminė reikalą tas sukaktuves paminėti. Likosi paskirta diena—gegužės 8-oji—ir nuo 10 ligi 15-kos dolerių pavesta valdybai panaudoti tų sukaktuvių paminėjimo įrengimui.

Nutarta kviesti diskusijoms kalbėtoją. Tą apsiėmė atlikti p. A. Aleksandravičius ir K. Abišala.

Svarstyta apie esamą betvarkę su organo gavimu ir kitus kuopos reikalus.

V. Stankevičius, buvęs pirmininkas, delei karuomenės priedermių, atsisakė iš pirmininko vietos. Ton vieton liko išrinktas A. Aleksandra-

vičius, kuris šią kuopą pirm metų suorganizavo. Taip-pat išrinkta išdo globėja M. Velioniškiutė.

Nutarta iš kuopos išėjusius karuomenėn atminti ir lankyti laiškais.

* * *

Su pirma diena gegužės Michigan'o valstijoje uždaryta girtybių įstaigos. Tai dar kai kurie žmoneliai vaikščioja labai nusiminę ir apgailėstauja "linksmy laikų," rudo skystimėlio gadyne. Nusiramins ir tie ir bus visiems malonu, gera.

Nuo Vyčių Mokinąsis.

WORCESTER, MASS.

Balandžio 28 d. L. Vyčių 26 kp. surengė malonų vakarą. Jo programoj buvo dainų, muzikos ir prakalbų. Vakarą vedė V. Steponkus.

Visų-pirma Vyčių Benas grojo Amerikonų himną ir šiaip kelis muzikos dalykėlius.

Kalba J. Šeimis iš Kingston, Pa., "The Lithuanian Booster" redaktorius. Šis jaunas lietuvių veikėjas puikiai nupiešė apie lietuvių jaunuomenės judėjimą ir abelnai apie pastarųjų laikų lietuvių veikimą. Jo kalba, tai tūri faktai naudingi jaunųjų gyvenime. Gerb. T. Šeimis, nors čia gimęs ir augęs, gerai pažįsta Lietuvos reikalus ir pasišventusiai atsidavęs jiems tarnauti.

Toliau A. Janušonis puikiai padeklemavo eiles—"Nemunui." Dvi Worcesterio žaigždu-tės—p-lės L. D. Šalteniutė ir El. Baltrušaičiutė dailiai dainavo dueta "Čiučiu-liuliu" ir "Užmigk, užmigk." Išėjo gražiai, turėjo atkar-toti. L. D. Šalteniutė dainavo solo "Pavasario rožės."

Užbaigta tautos himnu.

Koresp. V. M. Č.

NEWARK, N. J.

Veikimas, kaip Nemunas plaukia.

Paskutiniu laiku L. Vyčių 29 kp. visi skyriai pradėjo veikti. Tik juda, kruta didžiausiu pasirižimu vedini. Pirmoje vietoje stovi Scenos Skyrius. Gegužės 19 d. rengiasi statyti didelį ir gražų istorišką veikalą — "Išgriovimas Kauno pilies," kuris naudinga pamatyti kiekvienam lietuviui bei lietuvei.

Merginų rankų darbo skyrius, matydamas kaip Scenos Skyrius dirba, nenori ir jis apsileisti. Tame pat mėnesyje, gegužės 25 d. rengia gražų balių.

Ir Vyčių choras pastaruoju laiku uoliai ruošiasi prie darbo. Visą gavėnę ilsėjo, sustiprino balsus, ingavo daug gerų dainininkų ir birželio 2 d. rengia milžinišką koncertą.

Robertas.

CHICAGO, ILL.

Šiais pastaraisiais metais Chicagos lietuviai turėjo progos pasigėrėti savo daile, gražiais lietuviškais koncertais ir vaidinimais. Tuos koncertus ir vaidinimus rengė Chicagos Vyčiai, suorganizavę dailės pajėgas į L. V. Chicagos Apskričio Chorą ir L. V. Ch. Apskričio Dramatišką Skyrių.

Balandžio 21 d., Schoenhofen svetainėje L. V. Ch. Apskričio choras įrengė iš eilės 4-tą šiuometinį koncertą. Šalip kantatos "Broliai," programe buvo šitos dainos: 1. Mažas mūsų broliužėlis (St. Šimkaus), 2. Užmigo žemė (C. Sasnausko), 3. Ant tėvelio dvaro (St. Šimkaus), 4. Oi kas sodai do sodeliai (St. Šimkaus), 5. Suktinis (M. Petrausko), 6. Pater noster (P. Tschaikowskio). Styginis kvartetas išpildė porą rimtų muzikos dalykėlių: Audante Cantabile (P. Tschaikowskio) ir Manuet in G. (Beethoven'o). Kalbą sakė L. Šimutis.

Visas dainas publika rankų plojimu prašinėjo atkartoti. Atkartojus, vėl sekdamo audroti delnų plojimai. Ir išties, ploti buvo už ką. Puikios mūsų liaudies ir įžymių autorių lietuvių sielai artimos kompozicijų melodijos, išsidamos aikštėn mikliomis ir puikiai nustatytomis choro stygomis, strigo sielon, gaivino jausmus.

Bet užvis-puikiausia išėjo kantata "Broliai." Šitame didžiuliame veikale indėta mūsų tautos siela, kokia jinai yra buvus įvairiuose savo likimo tarpuose.

Choro išsilavinimas ir prisiruošimas puikus. Melodija plaukia liuosai, dailiai. Visa tai liudija, kad pas mus yra kam dainuoti ir kam vesti. Dainininkų pasišventimas, vedėjų kompetentiškumas kelia mūsų daile, ją tobulina.

Tokio išsilavinimo laipsnio choras atsiekė dėka savo gabaus vedėjo-muziko A. Pociaus. Be to, choro narių skaičiuje yra asmenų, kurie pridoda jam skaištesnių dažų savo balsais. Jais yra žinoma lietuvių dainininkė solistė ponė A. Pocienė, solistas Justinas Kudirka ir kiti.

X.

ROCHESTER, N. Y.

Mūsų mieste lietuvių daug-kas veikiama. Ypač veikli L. Vyčių 93-čia kuopa, nes prakilinus jaunimas čia priguli. Kuopa rengia milžinišką išvažiavimą su gražiais pamarginimais. Tik, nelaimė, karės laikai ir daugelis jaunimo nebesulauks tos iškilmės.

Yra susidaręs ir merginų (tai ir vyrų, tur but, yra? "Vyčio" red.) atletikos skyrius. vedamas p-lių J. Stukiutės ir S. Ščebedutes. Dar neseniai tas skyrius susidarė, bėt jau smarkiai veikia. Užmanyta ir jau pradėta rengties prie gražaus vakaro. Į tą vakarą išrinktas komitetas turės pakviesti Joną Joniką, jauną vaikiną jau atsižymėjusį artistą ir

juokdarį. Minėtas skyrius taip-pat stropiai lavinasi literatūrinėje srityje.

Prie kuopos yra ir vaikų skyrius. Jaunoji karta bus lavinama veikalus statyti ir abelnai įvairiose dailės srityse. Vaikų skyriui vadovauja p-lės E. Šulčiūtė ir Al. Siurbūtė. Tiek tuo tarpu iš mūsų kuopos.

Katriutė.

NASHUA, N. H.

L. Vyčių 20-ta kuopa pusėtinai yra pasidarbavus šioje kolonijoje. Rengia vakarus su programais, platina katalikišką spaudą.

Paskutinis vakaras, kurį Vyčiai surengė, buvo balandžio 20 d. Vaidinta dviejų aktų komedija — "Gudrus Kvailys." Aktoriai roles atliko puikiai. Buvo kviestas ir kalbėtojas (A. Kneižis), bet neatvažiavo. Nors oras ir labai nepatogus buvo, bet pelno liko. Dv. vadovas kun. L. Tyla nieko neėmė už svetainę, už ką Vyčiai jam labai dėkingi. Pelnas Vyčių knygyno naudai. Valio, Nashuos Vyčiai, tebuna Jums padėka už nenuilstantį Jūsų darbą!

Nashuos lietuvis.

MELROSE PARK, ILL.

L. Vyčių 22 kp. darbuojasi. Čionai pirma lietuviai neturėjo bažnytinio choro. Vyčių choras ėmė darbuotis, kad išsimokinus giedoti lietuvių ir lotynų kalboje mišias ir giesmes. Na, ir atsiekė tikslo. Dabar choras pavadinta parapijos chorą ir gali prigulėti ir nevyčiai.

Balandžio 14 d. Vyčių choras surengė šeimynišką vakarą su įvairiu programu.

Pas mus veikėjų nedaug, bet kuriuos turime, jais galime pasidžiaugti. Vyčiams malonu, kad iš jų tarpo p. Z. K. Strzyneckis likosi išrinktas kaip pirmas lietuvis į miesto valdybą. Jis yra žymus Vyčių chore ir vaidinimų rengime.

Socijalistų negudrus ir nerimti žygiai.

Vietiniai "socijalistai" buvo užkliudę Vyčius, kad jie stotų su jais į diskusijas. Bėt kada Vyčiai mielai sutiko ir sudarė visą diskusijos tvarką, "socijalistai" pabugo ir atsiskė. Vyčiai dabar už suvedžiojimą "socijalistus" žada traukti atsakomybėn. P. M. Vytis.

DUQUESNE, PA.

Lietuvių čia yra du šimtai. Jų tarpe yra keletas jaunų biznierių, prigulinčių nariais prie L. Vyčių kuopų Homesteade ir Braddock'e. Kai-kurie jų yra duosnų tautos reikalams ir uolūs darbininkai tautiniuose darbuose.

A. S. L. Vytis.

WORCESTER, MASS.

"Genavatė" nusisekė.

Balandžio 15 d. L. Vyčių 26 kp. Worcester Theatre salėje statė scenoje "Genavitė." Vaidinimas puikiai išėjo. Genavitės rolėje puikiai pasižymėjo p-lė L. Šalteniūtė. Ji savo gabumais vaidinimo srityje užsipelnė pilno laipsnio aktorės vardą. Sigito rolę gerai atliko A. Z. Visminas. Benuko rolėje buvo J. Čenis. Tiesa, jaunas vaikinukas, bet savo rolę puikiai išpildė. Goliaus rolę išpildė Bl. Mingilas. Tai tikro tipo aktorius. Jis yra susipažinęs su teatro daile ir yra rezisierium Vyčių Teatrališko Ratelio. Jo pagelba jau du puikus veikalai perstatyta. Bruno rolėje buvo J. Vaitkevičius. Vienas ir su kareiviais visur buvo geras. Kitose rolėse buvo: Drako—M. Miklušis; Alkiaus—J. Zataveckas; budelių rolėse—P. Kulvinskas ir Pr. Zataveckas; Mauro—V. Stankus; raganos—V. Timinskaitė; Berlos—O. Ci-ginskaitė. Visi aktoriai roles gerai atliko.

Taip-pat dainavo kvartetas iš P. Skrickio, J. Žemaitaitės, Vaškelevičiaus ir P. Steponkaus.

Žodžių sakant, visas to vakaro programas puikiai išėjo. Žmonių buvo daug, net iš kitų miestų buvo atvažiavusių, kaip tai: iš So. Boston'o, iš Athol'io ir iš kitur. Worcesteriečių darbas uenuėjo veltui.

Už tokį vakarą padėka priguli Vyčių Teatrališkam Rateliui.
V. M. Č.

CLEVELAND, OHIO.

Šeimyniškas vakarėlis.

Balandžio 14 d. L. Vyčių 25 kp. įrengė miestuvių vakarą kuopos pirm. Igo Sakalauskui ir įstojusiems karuomenėn J. Šeštokui ir P. Sedeckui. Sesutės Vytės puikiai pagamino užkandžius. Užstalėje plevėsavo lietuviškos ir amerikoniškos vėliavos. Prieš vakarienę dainuota "Tegyvuoja mūsų Tauta." Pasivaišinus, buvo išreikšta daug linkėjimų. Kalbėjo p-lės Z. Bagdžiuniūtė, B. Skripkauskūtė, V. Runta, A. Žaliaduonis, J. Zaliaduonis ir Al. Banevičius. Deklemavo jaunutės Vytės A. ir M. Kužmauskutės. J. Šeštokas dainavo atsisveikinimo dainą. P. Sedeckas išreiškė padėką Vyčiams už tokį nuoširdų išlydėjimą. J. Šeštokas pratarė keletą žodžių, primindamas Vytėms nepamiršti nors laiškeliais kareivius aplankyti. Galop J. K. Sakalauskas pasakė gražią ir jausmingą kalbą, ragindamas jaunimą darbuoties dailės šakoje ir visados laikyties meilėje ir vienybėje. I. K. Sakalauskui, už jo nemažą pasidarbavimą, L. Vyčių 25 kp. atminčiai inteikė auksinį grandinėlį. Paskutinį atsisveikinimo žodį susirinkusieji išreiškė atsistojimu. Gale dainavo "Lietuva Tėvynė mūsų." Visi buvo pilnai patenkinti surengtu vakaru, tik širdys liudėjo, kad kuopa neteko gabių narių bei organizatorių.

Š—nis.

DETROIT, MICH.

L. Vyčių 79-tos kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko 9 d. balandžio. Prisirašė 1 naujas narys. Valdyba išdavė raportus iš Velykų dienoje surengtojo kepurinio baliaus. Toliau apsvarstyta reikalai 7 d. balandžio rengiamojo koncerto. Atsilankęs moksleivis sakė prakalbą apie vienybės svarbą, taip-pat velino įsisteigti vakarinius kursus. Jo kalba visi buvo patenkinti. Keletą žodžių pratarė ir dr. Čapas. Susirinkimas užbaigta malda.

Bijunas.

NORTHAMPTON, MASS.

L. Vyčių 73 kp. balandžio 27 d. įrengė puikų vakarą. Pirmiausia vietinės kuopos mergaičių choras dainavo tautos ir amerikonių himnus. Choras gerai išlavintas, todėl ir gerai dainavo. Tarpe šokių vėl dainavo.

Vyčiai čia turi daug priešų, kurie visokiais budais mėgina užstoti kelią. Delto tai kuopa ir silpnai gyvuoja. Nepilnamečių narių kuopa turi apie 20, pilnų—apie 12. Už kokių metų-kity, kai paugės jaunieji, kuopa susidės drąsų pamatą. Kol-kas-gi reikia visiems nariams tvirtai laikyties, kad neišsklidus.

J. Steponaitis, organizatorius
ir pirmininkas.

NEWARK, N. J.

Į L. Vyčių 29 kp. balandžio 14 d. extra susirinkimą atsilankė skaitlingas burys narių.

Susirinkimą atidarė S. Misiunas, paaiškindamas, kad nuo šio laiko nebetenkame senojo pirmininko nei pagelbininko, kuriuodu persikėlė į New Brunswick, N. J.

Jų vieton išrinkti nauji. Pirmininke išrinkta p-lė B. Aidukaičiūtė, vice-pirm — J. Brazauskas. Geriausios kloties naujai valdybai!

Korespondentas.

L. VYČIŲ N. ANGLIJOS APSKRIČIO
KUOPŲ DOMAI.

N. Anglijos Apskričio susivažiavimas įvyks gegužės 19 d., Norwood, Mass.

Geistina, kad visos N. Anglijos Apskričio kuopos prisiųstų savo delegatus į busiantį susivažiavimą, nes turėsime daug svarbių reikalų apsvarstymui.

Taipgi primenu gerb. kuopoms užsimokėti Apskričio išdui mokesčius — po 2c. nuo nario. Pinigus siųskite išdininko vardu: J. Kašėta, 5 Atwood Ave., Norwood, Mass.

CONN. APSKR. 7-tas SUSIVAŽIAVIMAS.

L. Vyčių Conn. Apskričio 7-tas susivažiavimas įvyks Bridgeport, Conn. antrą dieną (2) birželio, 1918. Tad-gi visos Conn. Apskr. kuopos malonėkite išrinkti delegatus ir siųsti į viršminėtą susivažiavimą, nes yra labai daug svarbių svarstymų.

Adelė Liutkevičiūtė,
Conn. Apskr. raštininkė.

PLATUS ATIDARYMAS DURŲ MYLINTIEMS DAILĖ.

Lietuvos Vyčių 29-tos kuopos, Newark, N. J. Benas plačiai atidarė duris mylintiems daile ir norintiems mokytis groti įvairiais instrumentais. Jeigu ir iš apielinkės miestelių atsiranda turinčių instrumentus, kuriems leidžia rudyti, tegul atsineša, o mes stengsimės nušveisti ir išmokysime groti. O kuris turi muzikoje talentą, o nežino, kokia šaka jam patiks, tegul kreipiasi pas organizatorių

J. Baurušaitį,
208 N. 2nd St., Harrison, N. J.

NAUJAS LAIKRAŠTIS**"GARSAS"**

"GARSAS" eina kas ketvergas didelių 6 puslapių, 7 kol., formate.

"GARSAS" yra vienas geriausių ir svarbiausių Amerikos lietuvių katalikų laikraščių.

"GARSO" prenumerata metams \$1.50, pusei metų \$1.00.

"GARSAS"

456 GRAND ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Nusipirk Knygą Vardu

LAISVĖN BEŽENGIANT.

Kurioje telpa:

- Amerikos Lietuvių Visuotinojo Seimo Protokolas ir paveiksluotas aprašymas.
- Kolonijos, delegatų ir draugijų vardai.
- Visos Rezoliucijos lietuvių ir anglų kalbose.
- Seimo Koncerto vakare pasakytos kalbos.
- Seimo delegatų, vietos vadų ir komisijų paveikslai, ir visos smulkmenos, kaip prie Seimo prieita.
- Tai istoriškas dokumentas papuošti kiekvieno Lietuvą mylinčio knygynėli.
- Delegatai čia ras savo ir savo draugų už Lietuvos laisvę kovojančių vardus ir pavardes; daugelis ir savo paveikslą.
- Spauda daili, brangios poperos viršeliai vaizdina Lietuvos vėliavos spalvas.

KAINA su prisiuntimu 75c.

Perkant ant sykio: 3 už \$2.00, 5 už \$3.25, 10 už \$6.00.

Parduotų knygų pelnas aukojama Lietuvai laisvę grąžinti.

Užmokesnį siųskite už vieną krasos ženkleliais, imant daugiau money orderiais ar čekiais, adresuojant Seimą Rengusios Komisijos Izdininkui:

P. MULEVIČIUS,

Sta. W. Box 58,

Brooklyn, N. Y.

**.L. VYČIŲ NAUJOSIOS ANGLIJOS AP.
SKRIČIO VALDYBOS ADRESAI:**

Pirmin. — P. Zataveckas, 20 Alpine st.,
Worcester, Mass.

Vice-pirm. — O. Bugailaitė, 24 Howard
st., Nashua, N. H.

Raštin. — J. K. Jasinskas, P. O. Box 6b,
Athol, Mass.

Iždininkas — J. Kašėta, 5 Atwood ave.,
Norwood, Mass.

Iždo globėjai: — E. Šalteniūtė, 17 Camp
st., Worcester, Mass.

B. S. Vyšniauskas, P. O. Box 66, Athol,
Mass.

**L. VYČIŲ NEW YORK'O IR NEW JER-
SEY APSKRIČIO VALDYBA.**

A. K. Masandukas — pirm.: 197 New
York ave., Newark, N. J.

C. E. Paulonis — vice-pirm.: 456 Grand
st., Brooklyn, N. Y.

B. Aidukaičiūtė — raštin.: 127 New York
ave., Newark, N. J.

V. Abraičiūtė — iždin.: 11 Ainslie st.,
Brooklyn, N. Y.

**LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDY-
BOS ADRESAI:**

Dvasiškas vad.: kun. H. J. Vaičiunas,
3230 Auburn ave., Chicago, Ill.

Pirmin.: J. Bučnis, 407 So. Paca st.,
Baltimore, Md.

Vice-pirmin.: Navickas, 85 New Park
ave., Hartford, Conn.

Raštin.: J. Aleksa, 14 Millbury st.,
Worcester, Mass.

Iždinin.: A. Petrauskaitė, 4 Congress
ave., Waterbury, Conn.

Iždo globėjai:

J. M. Dumčius, 199 Noble Lane, Wil-
kes Barre, Pa.

J. Vaitekunas, Hartford, Conn.

V. Varžinskaitė, 249 River st., Matta-
pan, Mass.

Literatiškoji komisija:

Dr. J. J. Bielskis, 3613 Fourteenth
St., Washington, D. C.

J. Bakšys, Athol, Mass.

J. Valančius, Philadelphia, Pa.

O. Rozmanskis, Donora, Pa.

J. V. Kovas, 21 Congress ave., Water-
bury, Conn.

**Didžiausia
Krautuvinė**

**Lietuviška
Chicagoje**

Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, auk-
sinius žiedus, šliubinius ir deimentinius, muzi-
kas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncer-
tinas, ant kurių gali groti ir nemokantis viso-
kius šokius: armonikas rusiškas ir prusines,
importuotas ir taip jau rusiškas balalaikas ir
gitarus. Taipgi vargonų pardavimas.

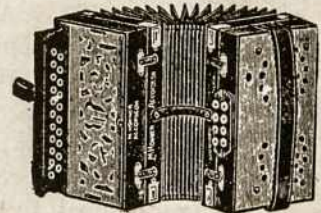
Taipgi taisomė laikrodžius, laikrodėlius. vi-
sokius muzikališkus instrumentus ir revolverius.
Savo darbą gvarantuojame. Musų kainos ant
visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantis už Chi-
cagos orderius galite siųsti per laiškus.

STEPONAS KAZLAWSKI

4632 So. Ashland Ave.,

Chicago, Ill.

TELEPHONE DROVER 7309

Lietuvos Vyčių Taupimo ir Skolinimo Bendrovė

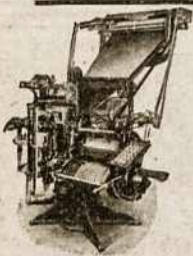
Mūsų bendrovė skolina pinigus savo nariams, idant pagelbėjus nusipirkti arba pasiranduoti namus, ir padeda nariams sutaupinti pinigus. Ši bendrovė yra regulieriškai peržiurima per valdžią (State of Illinois). Šita bendrovė moka daugiau procentų ant taupinamų pinigų, negu kokia kita Banka. Jeigu nori, kad tavo pinigai būtų geroje vietoje padėti, tai pradėk būti jos nariu.

Pastaroji Bendrovė turi regulieriškus susirinkimus kas penedėlis 7:30 val. vakare Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kambarys No. 1, arba reikale kreipkitės pas raštininką:

P. BALTUTIS,

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Jums Visiems Reikalinga

Intertype mašina del rinkimo raščių.

Nes kiekvienas skaitote knygas, o jas beskaitant nuplyšta, jeigu yra be viršų, o kai su viršais, tai ilgiau laiko

Mes apdarome visokias — senas ir naujas knygas, taip kaip Tamstos reikalausite. Taipogi turime įrengę NAUJĄ SPAUSTUVĘ sulyg

vėliausios mados mašinomis. Ir atliekame įvairiausių spaudos darbus, kaip tai: knygas, laikraščius, konstitucijas, programus, laiškus ir visokių-visokiausių pasakelbimus, kokių tik kas reikalauja.

Užtai, gerbiamieji Vyčiai, kada turėsite kokį spaudos darbą arba knygų apdarymui, tai nepamirškite mūsų antrašo, o mes užtikriname, kad busite užganėdinti.

Su pagarba,

Kaulakiai Broliai. Sav.

THE LITHUANIAN PRINTING & BINDING HOUSE.

2214 West. 23rd Pl., Chicago, Ill.

Telephone Canal 107.

Nauja Knyga.

Vytė, Joanna Tamašauskaitė (Lakštutė), liepos mėnesyje 1917 m., išleido knygutę savo rašytų eilių. Didelio formato, 64 puslapių, ant geros popieros, su pagražinimais.

KAINA TIK 25c.

(Vienas kvoteris).

Gerbiamieji Vyčiai, paremkite pla platindami ją laike savo vakarų: tuo sustiprinsite dvasią jaunos eilininkės. Galima gauti pas pačią autorę:

310¹/₂ Prospect St., Binghamton, N. Y.

P. S. Imantiems kartu daugiau, nuleidžiama didelis nuosimtis.

Vyčių Vėliavos.

Vyčių kuopos, norint kad būtų vienda ir tikra vėliava, meldžiame su užsakymais kreipkities prie mūsų. Mes, kaip Vyčiai, teisingai darbą atliksime. Vyčiams speciališkos kainos. Tap-pat išdirbame antspaudas, ženklelius, karunas, įvairioms organizacijoms.

Mūsų ilgų metų praktika visus užganėdins.

M. A. NORKUNAS,

340 So. Broadway, Lawrence, Mass.

“VYTIS”

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,

leidžia

Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$1.50
Pusmečiui75
Pavienis numeris	10c
I užrubežių metams	\$2.00

“VYTIS”

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.

:o:—:o:

“VYTIS”

(The Knight)

Published twice a month by the
Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$1.50
6 month75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

“VYTIS”

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.